

V spomin

MIRKO KUMER – FRIC (1937 – 2018)

V Šmihelu pri Pliberku na avstrijskem Koroškem smo se tudi številni slovenski lovci poslovili od uglednega koroškega rojaka, predsednika Kluba prijateljev lova Celovec (KPL), ekonomskega svetnika in častnega občana Občine Pliberk, **Mirka Kumra – Frica**.

Za njim ostaja med našimi rojaki onstran meje velika praznina, saj je pokojni Mirko vse življenje neutrudno deloval za dobrobit slovenske manjšine na Koroškem, predvsem pa za enakopravnost in sožitje matičnega naroda in slovenske manjšine. Bil je nosilec in pobudnik številnih akcij za krepitev sožitja, sodelovanja in povezovanja. Ne samo v deželi Koroški, pač pa tudi v širšem prostoru Alpe – Jadran. Kot ekonomski svetnik za področje kmetijstva in vsestransko dejaven družbeni delavec je zavzeto povezoval slovensko manjšino na avstrijskem

Koroškem z matično domovino.

Mirko Kumer je živel in delal na rojstni kmetiji v Blatu pri Pliberku. Njegovi starši so bili zavedni Slovenci. Pokojni Mirko Kumer, kmetijski tehnik in samostojni kmetovalec iz Pliberka, je veljal za preudarnega, razumnega in umirjenega človeka, ki je znal ljudi povezovati. Te lastnosti so široko odpirale pot njegovemu uspešnemu delovanju na številnih področjih. Bil je politik v občinski samoupravi, ugleden kulturni delavec, ki je vedno povezoval slovensko govoreče ljudi v Podjuni, Rožu in Zili, ter seveda zaprisežen lovec. Že v mladih letih se je vključil v vse strukture slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Njegovo vodilo je bilo: »S slovensko besedo smo ali pa nas ni!« Začel je kot amaterski igralec že pri trinajstih letih. Ko je prevzel funkcijo tajnika pri Katoliškem prosvetnem društvu v Šmihelu in pozneje postal njegov predsednik, je zavzeto deloval za krepitev slovenskih kulturnih in prosvetnih dejavnosti. Po njegovih zaslugi se je kultura v Šmihelu tako razvila, da so leta 1999 na njegovo pobudo zgradili tudi Kulturni dom Pliberk, ki še vedno deluje s polnim zagonom. Nacionalno zavest je Mirko Kumer izkazoval tudi v skrbi za krepitev slovenskih kmetij in bil dolga leta aktivist Skupnosti južnokoroških kmetov. Zaslužen je tudi za razvoj slovenskega zadružništva, za kar je prejel posebno priznanje Zveze bank. S svojo napredno kmetijsko dejavnostjo je zgledno vplival na razvoj kmetijstva na Koroškem. Več mandatov (26 let) je bil mestni svetnik za lovstvo in kmetijstvo, komunalno in vodno gospodarstvo in podžupan občine Pliberk. Zaradi velikih zaslug pri razvoju občine in za njeno prepoznavnost v širšem prostoru dežele Koroške je postal častni občan Občine Pliberk. Vrsto let je bil predsednik upravnega odbora Posojilnice bank Pliberk in pozneje predsednik njenega Nadzornega odbora. Vse naloge je opravljal odgovorno, zavzeto in pošteno.

Bil je dolgoletni član lovske organizacije in leta 1964 tudi eden od ustanovnih članov Kluba prijateljev lova v Celovcu. Ta že 54 let uspešno povezuje lovce in prijatelje lova na obeh straneh Koroške in širše matične domovine in je tudi član Lovske zveze Slovenije. Vezi med lovci so vse od leta 1964 utrjevale narodno zavest, hkrati pa dvigovale lovsko etiko in prispevale k reševanju zapletenih problemov gospodarjenja s prostoživečimi živalmi v naravi. Kot predsednik Kluba prijateljev lova v Celovcu je Mirko Kumer poskrbel tudi za izdajo Trojezičnega priročnika lovskega izrazoslovja in tako neizbrisno ohranil prvobitno slovensko lovsko izrazoslovje v tem delu Evrope. Po prvem predsedniku KPL Karlu Prušniku - Gašperju je Mirko Kumer kot predsednik uspešno vodil to lovsko organizacijo vse do svoje smrti 13. oktobra letos. Ob 50 –letnici KPL Celovec leta 2014 je med drugim povedal, da »ustanovitev KPL ni pomenila zmagoslavja samo za koroške slovenske lovce, temveč za celotno slovensko narodno gibanje«. In v tem duhu je preudarno, vestno, odgovorno in požrtvovalno vodil slovenske lovce in utrjeval sodelovanje z lovskimi organizacijami na obeh straneh meje. Bil je preudaren naravovarstvenik in nadvse odgovoren član zelene bratovščine, v kateri je našel veliko iskrenih lovskih prijateljev in tovarišev. Lovil je pravično in lovsko etično in ta načela nenehno poudarjal tudi med druženjem z lovci v matični domovini. Vedno in povsod je bil dobrodošel, povsod je naletel na topel in prijazen sprejem, zato ne preseneča, da so bila tudi vrata njegove trdne slovenskega domačije v Blatu pri Pliberku slovenskim lovcem vedno na stežaj odprta. Bil je

dobitnik najvišjih avstrijskih in slovenskih lovskih odlikovanj.

Za izjemno delovanje na narodnostnem področju je prejel Veliki zlati častni znak Dežele Koroške, Tischlerjevo nagrado in nazadnje še medaljo za častno dejane, s katero ga je odlikoval predsednik republike Slovenije Borut Pahor. Gospodarska zbornica Slovenije mu je podelila častno priznanje, saj je poleg družbenega udejstvovanja skrbel tudi za krepitev gospodarskih stikov med Koroško in Slovenijo. Koroški in vsi slovenski lovci se ga bomo s hvaležnostjo spominjali kot iskrenega lovskega tovariša in velikega prijatelja, vedno polnega optimizma in iskrivega duha.

Dr. Marjan Toš